

10 PRZYKAZAŃ DOBREGO RODZICIELSTWA:

1. Nie będziesz uważał swego dziecka za odmiennie pod względem wartości, praw czy przywilejów od innych dzieci na świecie.
2. Nie będziesz uczył dziecka przemocy, stosując ją wobec niego.
3. Nie będziesz uczył dziecka nieuprzejmości i obrażania innych, będąc sam takim wobec niego.
4. Nie będziesz zawstydział dziecka za to, że nie jest lepsze od innych. To twój problem, jeżeli chcesz mieć dziecko prymusa. Możesz karcić je tylko za to, że nie zechce czegoś postarać się zrobić, ale nie za to, że mu się to nie uda.
5. Nie będziesz powodował w dziecku poczucia winy za to, że niewystarczająco ciebie kocha. Obwiniaj dziecko tylko za krzywdzenie innych ludzi.
6. Nie będziesz uczył dziecka bać się. Lepiej pozwól dziecku, by nauczyło ciebie przestać bać się tego, czego boisz się teraz.
7. Nie będziesz uczył dziecka tradycyjnych nonsensów o tym, jaka ma być kobieta, a jaki mężczyzna, co wolno im czuć i co wolno im robić.
8. Nie będziesz pozwalając, aby twoja własna płęć ograniczała twoje funkcjonowanie jako rodzica. Szczególnie nie pozwalaj sobie na to, by robić znacznie więcej lub znacznie mniej w sprawie twego dziecka niż drugi rodzic. Dzieci potrzebują ojców i matek. A ojcowie potrzebują dzieci nawet bardziej.
9. Nie będziesz odmawiał dowodów swojej miłości wobec nastolatka tylko dlatego, że on przestał okazywać swoją miłość tobie. Właśnie wtedy, kiedy nastoletnie dziecko ciebie nienawidzi, najbardziej potrzebuje stałości i twojej niezawodnej miłości.
10. Nie będziesz rujnował dzieciństwa swemu nastolatkowi dlatego, że sam miałbyś ochotę przeżyć jeszcze raz dzieciństwo z lepszymi zabawkami i własnym dzieckiem jako równorzędnym partnerem zabaw. Pozostań rodzicem. Wtedy dziecko będzie dzieckiem dotąd, aż stanie się dorosłe.

Kiedy studiowałam te wszystkie mądre rady i zasady, byłam już niestety mocno spóźniona i nie mogłam ich w praktyce wykorzystać jako rodzic własnych dzieci. Pewną pociechę dała mi jednak świadomość, że przecież wszystko to można z powodzeniem stosować wobec wnuków. A na to wciąż na razie nie jest za późno.

Woydyłło E., *My rodzice dorosłych dzieci*, Wydawnictwo Literackie, 2007, s.179 - 181.
Na stronę internetową przygotowała: Karolina Szeliga – psycholog PPP Łańcut